

Arrest

nr. 80 170 van 26 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de terechtzitting van 22 maart 2012 waarbij de behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Menka afkomst. U werd op 5 december 1974 geboren in Muyuka. U bent ongehuwd en hebt een dochter O.V.T.B.(...) (°1996) met O.F.(...). U verklaart homoseksueel te zijn. In november 1993 werd u van school gestuurd omdat u seks had met een andere jongen, E.A.(...). Tot 2006 leefde u onafgebroken met uw ouders samen in Muyuka. Van 2006 tot januari 2010 woonde u alleen op een andere plek in Muyuka. Op 1 januari 2010 werd u in Muyuka geslagen door jongens uit de buurt omdat u betrapt werd toen u in uw huis de liefde bedreef met M.I.(...), een Nigeriaan. Uw partner kon ontsnappen en vluchtte naar Nigeria. U lag ernstig gewond op straat en enkelen brachten u naar een ziekenhuis waar u 3 maanden verbleef. Na uw ontslag uit het

ziekenhuis was u bang en ging u naar een andere stad: Buea. U verbleef daar bij uw partner E.A.(...) in Ndefi hostel vanaf maart 2010. U was er bijna een jaar toen jullie op 3 maart 2011 door andere jongeren uit de hostel betrappt werden omdat jullie er seks hadden in jullie kamer. De jongeren dreigden de politie te roepen, maar jullie smeekten dit niet te doen en gaven geld. Ze lieten jullie met rust en u vertrok dezelfde dag nog naar Douala naar een vriend O.B.(...). Twee dagen later belde uw partner E.(...). Hij zei dat die jongens die jullie betrappt hadden toch naar de politie geweest waren en dat hij ook op de vlucht geslagen was. Uw vriend O.B.(...) raadde u aan een advocaat te raadplegen en nam u mee naar de Legal Power Law Firm waar u mister A.A.J.(...) consulteerde. U legde uw probleem uit, maar de advocaat zei dat hij u niet kon verdedigen omdat de overheid niet wil dat een advocaat homo's verdedigt. Hij raadde u aan het land te verlaten. Uw vriend O.B.(...) zei dat hij dit kon regelen tegen betaling. U betaalde 2,5 miljoen CFA en uw vriend regelde het vertrek. Op 16 april 2011 kreeg u een vals paspoort en nam u een vliegtuig naar België. U kwam aan op 17 april 2011 en vroeg de volgende dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een geboorteakte, een vervallen voorlopige identiteitskaart, een convocatie van de politie van Muyuka, een ontslagbrief van uw school, een medisch certificaat dat u van 1 januari 2010 tot 1 maart 2010 gehospitaliseerd werd in de Beulah Medical Foundation te Muyuka, een foto van uw operatie in het ziekenhuis, een brief van 2 mensen die u gewond op straat gevonden hebben, een aanvraag medische regularisatie 9ter en tenslotte 2 artikels over de situatie voor homo's in Kameroen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Er dient met name vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, met name uw homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk maakt.

Ten eerste kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid. Op de vraag wat u voelde toen u het idee begon te krijgen dat u homo bent, antwoordde u dat u er zich goed bij voelde. Op de vraag of u zich ook schuldig voelde of gevoelens van schaamte had, antwoordde u dat u alleen schaamte voelde toen ze u sloegen, maar dat u er anders blij mee was (gehoor CGVS, p.12,13). Gelet op het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het bijzonder merkwaardig dat u zich nooit vragen zou gesteld hebben omtrent uw homoseksualiteit. Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u besepte dat u homo bent, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... omwille van het feit dat uw homoseksuele gevoelens en uw seksuele relatie met E.A.(...) sociaal volstrekt niet aanvaard waren. Dat u uw pas ontdekte homoseksuele voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over.

Voorts kunnen er opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde homoseksuele relaties met E.A.(...) en I.M.(...).

U verklaart dat u vanaf uw 8 jaar seks hebt met E.A.(...) en dat jullie later een relatie startten die bleef duren tot uw vertrek uit Kameroen. Jullie bleven elkaar zien, ook nadat hij verhuisd was. Van 2010 tot 2011 leefden jullie permanent samen in dezelfde kamer in een hostel (gehoor CGVS, p. 10,11,12,13). U verklaart ook dat u alle gevoelens had voor hem (gehoor CGVS, p.14,17). U weet echter enkel dat E.(...) geboren werd in 1973, maar slaagt er niet in zijn geboortedatum te specificeren. U geeft nochtans aan dat E.(...) zelf wel zijn geboortedatum wist. U verklaart zelfs dat hij natuurlijk zijn eigen geboortedatum kende (gehoor CGVS, p.15). Gegeven het feit dat u E.(...) al van jongsaf kende, jullie jarenlang een relatie hadden en ook samenwoonden van 2010 tot 2011 is het vreemd dat u zijn geboortedatum niet zou kunnen noemen. U weet ook niet of E.(...) andere homoseksuele relaties heeft gehad. U verklaart dat hij daar nooit iets over heeft gezegd (gehoor CGVS, p. 16), wat toch verwonderlijk is aangezien jullie elkaar zolang gekend hebben.

Ook bij de beleving van uw relatie met E.(...) dienen vraagtekens geplaatst te worden. Op de vraag om een speciale herinnering of anekdote over jullie relatie te vertellen, antwoordt u dat jullie seks hadden.

Toen gevraagd werd of er nog zaken waren die u zich herinnert, die jullie relatie typeren zei u dat jullie samen voetbal keken, naar de cinema gingen en op zaterdag samen kokosnoten openbraken. Op de vraag naar andere herinneringen vertelt u dat E.(...) bij u terecht kon met zijn gezondheidsproblemen (gehoor CGVS, p.14,15). Ondanks het feit dat de vraag 3 keer gesteld werd, slaagt u er slechts in enkele anekdotes te geven, die dan nog vrij banaal overkomen. De opgegeven anekdotes zijn immers anekdotes die men ook zou kunnen geven over een gewone vriend of kennis. Deze anekdotes geven geen indicatie dat u gedurende een lange periode een (seksuele) relatie had met E.(...). U weet dan ook niet te overtuigen wat uw beweerde seksuele relatie met E.(...) betreft. Deze vaststelling vindt bevestiging in het feit dat uw beschrijvingen van het karakter van E.(...) eveneens erg summier zijn en weinig doorleefd overkomen. Op de vraag om het karakter van uw partner E.(...) te beschrijven antwoordt u dat hij vriendelijk is, dat hij het haat als je hem verstoort, bijvoorbeeld als men lacht met zijn ogen en dat hij dan boos wordt. Op de vraag om nog meer te vertellen over zijn karakter vertelt u enkel dat hij van alcohol houdt (gehoorverslag CGVS, p.16).

Ook uw verklaringen over het lot van E.(...) nadat jullie betrappt werden in de studentenhostel doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw homoseksuele relatie met E.(...). U verklaart dat hij 2 dagen later ook gevlucht is, dat u niet weet waarheen hij is gevlucht, dat u niets meer van hem gehoord hebt en dat u geprobeerd hebt hem te bellen, maar dat de telefoon niet overging (gehoor CGVS, p. 8,9). Uw gebrek aan interesse in en kennis over het lot van uw partner E.(...) valt moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen dat u een lange relatie had met E.(...) en alle gevoelens had voor hem (gehoor CGVS, p.14,17). Opnieuw doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie met E.(...) en uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Wat uw relatie met I.M.(...) betreft moet een eerste opmerking gemaakt worden betreffende uw verklaringen over de start van jullie relatie. U verklaart dat I.(...) in 2004 naar uw huis kwam en dat u hem naar uw salon bracht. Hij vroeg of het klopte dat u met mannen uitgaat. Eerst zei u nee omdat u zijn motief niet wist om dit te vragen. I.(...) zei: wees niet bang, ik ben het ook. Hij bewees dat hij homo is na een gesprek. Daarna gaf u toe dat u ook homo bent. Dan zei I.(...) dat hij partners wilde worden. U zei dat u akkoord was. U zei: als het waar is dat je homo bent, wil ik ook partner met jou worden (gehoor CGVS, p.16,17). Toen startte jullie relatie die duurde tot 2010 (gehoor CGVS, p.11). Een eerste opmerking betreft het feit dat uw beschrijving over de start van uw relatie met I.(...) erg gekunsteld en ondoorleefd overkomt. U beschrijft het feit dat jullie bij elkaar polsten of jullie homo's zijn en vervolgens besluiten om partners te worden. Men zou verwachten dat de start van een relatie niet zo mechanisch verloopt en dat er meer mee gepaard gaat dan enkel het rationeel bevragen van elkaars geaardheid en de wens om een relatie te starten. Een tweede opmerking betreft het feit dat gelet op het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst het weinig waarschijnlijk overkomt dat u en I.(...) zonder veel omhaal aan elkaar te kennen gaven dat jullie homo's zijn. Het gegeven dat u zo snel dergelijk risico zou nemen terwijl u zelf verklaart dat homo's in Kameroen veroordeeld kunnen worden tot 5 jaar gevangenis (gehoor CGVS, p. 9) komt dan ook weinig geloofwaardig over.

U had dus, volgens uw verklaringen, een relatie met I.(...) van 2004 tot 2010 en jullie zagen elkaar wekelijks (gehoor CGVS, p.13, 17). U weet echter enkel dat I.(...) geboren werd in 1974 (gehoor CGVS p.17), maar slaagt er niet in zijn geboortedatum te specificeren. U geeft nochtans aan dat I.(...) zelf wel zijn geboortedatum wist. U verklaart zelfs dat hij natuurlijk zijn eigen geboortedatum kende (gehoor CGVS, p.18). Gegeven het feit dat u een relatie had met I.(...) gedurende 7 jaar en jullie elkaar wekelijks zagen is het vreemd dat u zijn geboortedatum niet zou kunnen noemen. Ook uw subjectieve kennis over uw vermeende partner I.(...) is beperkt. U beschrijft zijn karakter als volgt: hij houdt van voetbal, koken, ik eet soms bij hem thuis en hij is soms boos als je hem provoceert (gehoor CGVS, p.18). Deze beschrijving van het karakter van I.(...) komt weinig gedetailleerd over. Het zou evengoed over een gewone kennis of vriend kunnen gaan. Deze beschrijving geeft geen indicatie dat u gedurende een lange periode een (seksuele) relatie had met I.(...). U weet dan ook niet te overtuigen wat uw beweerde seksuele relatie met I.(...) betreft.

Vervolgens kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de onvoorzichtigheid die u en uw respectievelijk partners I.(...) en E.(...) aan de dag legden op het moment dat jullie betrappt werden terwijl jullie seks hadden.

U werd op 1 januari 2010 betrappt toen u met I.(...) de liefde bedreef. De deur stond tegenaan, een jongen uit de buurt deed de deur open en zag jullie de liefde bedrijven, waarop hij roepend wegliep en vertelde wat hij gezien had (gehoor CGVS, p.10,11). Gegeven het heersende homofobe klimaat in

uw land van herkomst zou men verwachten dat men zeer voorzichtig zou zijn als men seks heeft met een andere man en voorzorgen zou nemen om te zorgen dat men niet betrappt wordt. Het feit dat u seks had met I.(...) terwijl de deur tegenaan stond en eender wie u na een duwtje tegen de deur zou kunnen gadeslaan, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Na uw vermeende molestatie op 1 januari 2010 zou u 3 maanden in het ziekenhuis verbleven hebben. Daarna verhuisde u naar Buea waar u met uw partner E.(...) ging samenwonen in een hostel. Jullie deelden er dezelfde kamer. Na bijna een jaar werden jullie opnieuw betrappt terwijl jullie seks hadden (gehoor CGVS, p.10). Het komt vreemd over dat u in elkaar geslagen zou zijn, 3 maanden in het ziekenhuis zou verbleven hebben en daarna zou gaan samenwonen met een man in dezelfde kamer in een drukbevolkte studentenhostel. Dit gedrag lijkt bijzonder risicovol. Als u hiermee geconfronteerd werd verklaarde u enkel dat het de enige plaats was waar u terecht kon en waar u uw seks kon verder zetten (gehoor CGVS, p.10), wat weinig overtuigend overkomt. Gegeven het heersende homofobe klimaat in uw land van herkomst en het feit dat u volgens uw verklaringen reeds eerder werd aangevallen wegens uw geaardheid zou men verwachten dat u zeer omzichtig te werk zou gaan om uw geaardheid en uw homoseksuele relatie zo goed als mogelijk verborgen te houden. Het feit dat u dit absoluut niet deed doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relaties met E.A.(...) en I.M.(...). Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relaties met E.A.(...) en I.M.(...).

Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in verdere mate ondermijnd door een aantal ongeloofwaardigheden in uw asielrelaas.

Uw verklaring dat uw vriend O.B.(...), die geen homo is, al sinds 1993, toen u volgens uw verklaringen van school werd gestuurd, wist dat u homo was komt weinig waarachtig over. U toonde hem toen de vermeende brief waarin stond dat u van school gestuurd werd. Nochtans wist u op dat moment niet wat zijn houding is ten opzichte van homo's. U verklaart dat B.(...) het als iets normaal opnam en dat u wist dat hij het nooit verder zou vertellen (gehoor CGVS, p. 8,9,10). Gegeven het heersende homofobe klimaat in uw land van herkomst zou men verwachten dat het allesbehalve evident is om op 19-jarige leeftijd zomaar aan een andere man, waarvan men zijn attitude tegenover homo's niet kent, te zeggen dat men van school gestuurd werd wegens homoseksuele activiteiten. Men zou net verwachten dat men extreem omzichtig met dergelijke informatie zou omgaan. Het feit dat u hier luchtig over doet en u dit niet als problematisch hebt ervaren, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

U verklaart ook dat u in november 1993, tijdens uw 4e secundair van school werd gestuurd omdat u betrappt werd terwijl u seks had met een andere jongen, E.A.(...) (gehoor CGVS, p.5, 10). U legt ook een document neer om dit te staven, namelijk een ontslagbrief van de Vocational College of Arts, Science and Technology in Muyuka. U vertelt dat uw ouders niets wisten over uw geaardheid en over de reden waarom u van school gestuurd werd. U stelt dat u uw ouders verteld had dat u van school weggestuurd werd wegens uw slechte resultaten en dat u hen de ontslagbrief niet getoond hebt (gehoor CGVS, p.5). Het lijkt nochtans vreemd dat uw ouders hier niet van op de hoogte waren. Ten eerste is het vreemd dat de school hen niet zou informeren over uw ontslag en de brief gewoon aan u zou geven. Ten tweede vertelde u dat er geruchten waren in het dorp dat u homo was nadat u van school gestuurd was. U verklaarde zelfs dat u een relatie begon met een vrouw en samen met haar een dochter kreeg om de geruchten in het dorp te doen stoppen (gehoor CGVS, p. 4). Het is dan ook vreemd dat uw ouders, ondanks de geruchten in het dorp over uw geaardheid, nooit op de hoogte zouden geweest zijn van uw geaardheid en de ware reden waarom u van school gestuurd werd. Nog vreemder is het feit dat u de ontslagbrief van de school uit 1993 tot op vandaag, dus reeds gedurende 18 jaar, bij u houdt ondanks het feit dat u reeds meermaals onvoorzien diende te verhuizen. U verklaart dat u de ontslagbrief in een map bewaarde in een kast in uw huis (gehoor CGVS, p.7). De door u neergelegde ontslagbrief bevat voor u bezwarende informatie. Immers, als uw ouders of andere mensen de brief zouden zien, zouden ze kunnen lezen dat u van school gestuurd werd wegens homoseksuele activiteiten, iets dat volgens uw eigen verklaringen tot een veroordeling van 5 jaar gevangenis kan leiden in Kameroen (gehoor CGVS, p. 9). Men zou dan ook verwachten dat u dit document zo snel mogelijk zou weggooien of vernietigen. Het feit dat u deze ontslagbrief, die uw leven in gevaar kan brengen als hij door anderen gelezen wordt, sinds 1993 al 18 jaar lang bij u zou houden komt dan ook zeer ongeloofwaardig over. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat deze brief van 1993 zou dateren.

Gezien er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: de geboorteakte en de vervallen voorlopige identiteitskaart geven louter informatie betreffende uw identiteit en nationaliteit wat hier niet meteen in twijfel wordt getrokken. De ontslagbrief van uw school werd hierboven reeds gedeeltelijk besproken. De authenticiteit van de ontslagbrief dient ernstig in twijfel getrokken te worden. Bovendien wordt dit document niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen over uw homoseksuele geaardheid, wat de bewijswaarde van dit document verder doet afnemen. Daarnaast legt u een brief neer van 2 mensen die u op 1 januari 2010 gewond op straat gevonden hebben, een medisch certificaat dat u van 1 januari 2010 tot 1 maart 2010 gehospitaliseerd werd in de Beulah Medical Foundation te Muyuka en een foto van uw operatie in het ziekenhuis. Deze documenten geven informatie over het feit dat u in elkaar geslagen zou zijn, dat u ernstig gewond was en dat u gedurende 3 maanden in het ziekenhuis verbleef, wat hier niet meteen in twijfel wordt getrokken. Deze documenten geven echter geen informatie over de reden waarom u in elkaar geslagen werd. Bovendien wordt dit document niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS over uw homoseksuele geaardheid. Bovendien kunnen vragen gesteld worden bij de reden voor het nemen van dergelijke foto's tijdens een operatie. U legde ook een convocatie van de politie van Muyuka neer. Op dit document valt af te lezen dat u op 5 mei 2011 verwacht wordt bij de politie van Muyuka. Op deze convocatie is echter geen informatie terug te vinden over de reden waarom u zich moest aanbieden bij de politie. Bovendien woonde u sinds maart 2010 niet meer in Muyuka en is het dus vreemd dat u zich op 5 mei 2011 in Muyuka bij de politie moest aanmelden. Dit document wordt opnieuw niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen van uwentwege tijdens het gehoor bij het CGVS over uw homoseksuele geaardheid. Verder legt u een aanvraag medische regularisatie neer waarin sprake is van maagzuur en aambeien. Dit document voegt echter geen enkele bewijswaarde toe aan uw afgelegde verklaringen. Uw advocaat legde ook 2 artikels neer over de situatie voor homo's in Kameroen. Deze artikels geven enkel algemene informatie over de situatie voor homo's in Kameroen, maar vormen geen bewijs van de persoonlijke vervolging die u aanhaalde, ook al aangezien geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoeker stelt vervolging te vrezen omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Verzoeker volhardt in zijn asielaanvraag en stelt dat hij coherente en plausibele verklaringen heeft afgelegd die overeenkomen met hetgeen diverse rapporten van internationale organisaties stellen. Verzoeker citeert hier uit een rapport van Human Rights Watch (hierna: HRW). Verzoeker meent dan ook dat zijn verklaringen aannemelijk zijn en eveneens in overeenstemming met algemeen gekende feiten.

Wat betreft het bewijs van verzoekers aanspraak op vluchtelingenbescherming wijst verzoeker op de diverse stukken die hij heeft neergelegd. De geboorteakte en de voorlopige identiteitskaart tonen verzoekers identiteit aan. De convocatie van de politie evenals de ontslagbrief zouden niet alleen aantonen dat verzoeker homoseksueel is, maar tevens dat hij om deze reden problemen heeft gekend. Dit zou verder bevestigd

worden door de neergelegde foto's en de verklaringen van de personen die verzoeker op straat gevonden hadden nadat hij in elkaar was geslagen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat verzoekers identiteit niet betwist wordt. Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen.

De commissaris-generaal heeft gesteld dat verzoeker niet geloofwaardig is met betrekking tot de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid. In de bestreden beslissing wordt opgeworpen dat de manier waarop verzoeker de ontdekking van zijn geaardheid beschrijft enkele bedenkingen oproept. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen en stelt dat het om een persoonlijke ervaring van verzoeker gaat en het feit dat veel personen zich in dezelfde situatie anders hebben gevoeld niet voldoende is om zijn verklaringen als ongeloofwaardig te beschouwen. Verzoeker stelt dat hij enkel schaamte voelde toen hij geslagen werd, omdat hij zich niet schaamde zolang zijn homoseksualiteit privé bleef. Verzoeker zou pas toen hij geslagen werd beseft hebben wat de realiteit was voor homoseksuelen in zijn land van herkomst.

Wat betreft de bedenkingen die de commissaris-generaal maakt bij de homoseksuele relaties die verzoeker had met E.A.(...) en I.M.(...) is verzoeker ook niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker stelt dat hij de geboortedatum van beide partners niet kon geven tijdens het gehoor omdat hij niet over deze informatie beschikte. Verzoeker wijst erop dat in zijn land van herkomst verscheidene geboorten niet aangegeven worden. Het is dan ook niet uitgesloten dat E.A.(...) en I.M.(...) helemaal geen officiële geboortedatum hebben. Verzoeker benadrukt tevens dat het niet weten van de geboortedatum in zijn land niet wijst op een gebrek aan liefde. Verjaardagen worden in verzoekers land van herkomst om financiële redenen niet gevierd en als gevolg hiervan is de geboortedatum minder belangrijk.

Met betrekking tot de door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde anekdotes, stelt verzoeker dat hij de anekdotes gegeven heeft die hij zich op het moment van het gehoor kon herinneren. Dat de commissaris-generaal deze verklaringen als banaal beschouwt is een kwestie van appreciatie en niet gebaseerd op objectieve elementen. Dit geldt ook voor de beschrijving van verzoekers partners. Verzoeker wijst er tevens op dat de vraag naar anekdotes en de vraag om zijn partners te beschrijven beide zeer open vragen zijn waarbij een gestructureerd antwoord bepaalde competenties vereist. In de cultuur van verzoeker worden de mensen veel minder expressief als het gaat over liefdesrelaties en gevoelens. Dit heeft volgens verzoeker een grote rol gespeeld bij het beschrijven van zijn partners en bij de selectie van de anekdotes die verzoeker vertelde.

Met betrekking tot informatie over E.A.(...) nadat verzoeker gevlucht is, stelt verzoeker dat hij E.A.(...) heeft proberen te contacteren door naar zijn gsm-nummer te bellen, maar dat deze niet antwoordde. Het feit dat verzoeker er niet in slaagde om informatie te bekomen over het lot van E.A.(...) is dan ook te wijten aan omstandigheden onafhankelijk van verzoekers wil.

Met betrekking tot de zogezegde mechanische start van verzoekers relatie met I.M.(...) meent verzoeker dat het tot stand komen van een relatie niet standaard is en dat het feit dat de totstandkoming van de relatie afwijkt van de klassieke wijze geen reden is om tot de ongeloofwaardigheid van het gehele relaas te concluderen. Verzoeker meent dat hij tijdens zijn gehoor een coherente en duidelijke uiteenzetting heeft gegeven over de manier waarop zijn relatie met I.M.(...) begonnen is.

Verzoeker stelt verder nog dat I.M.(...) reeds een sterk vermoeden had dat verzoeker homoseksueel was en gewoon een bevestiging wilde. Verzoeker heeft zelf verklaard dat hij heeft gearzeld om I.M.(...) te vertellen dat hij homoseksueel was tot deze hem gerust stelde. Verzoeker meent dat hij dus weldegelijk voorzichtig is geweest.

De commissaris-generaal verwijt verzoeker ten slotte nog dat hij met betrekking tot een aantal elementen ongeloofwaardige verklaringen afgelegd zou hebben.

Ten eerste stelt verzoeker dat hij niet zomaar aan iemand vertelde dat hij homoseksueel was. O.B.(...) was een vriend die verzoeker kon vertrouwen. Verzoeker benadrukt dat het feit dat homoseksualiteit strafbaar is in zijn land van herkomst niet betekent dat homoseksuelen helemaal niemand meer kunnen vertrouwen. Verzoeker wijst erop dat de mens een sociaal wezen is dat zijn verdriet en geluk met de medemens deelt. Verzoeker vertelde dan ook over zijn homoseksualiteit tegen O.B.(...) als verschijnsel dat hem in de problemen bracht en niet als iets waar hij fier op was.

Verzoeker herhaalt dat hij coherente verklaringen heeft afgelegd die niet in tegenstelling staan tot algemeen bekende feiten en hij meent dan ook dat dient vastgesteld te worden dat verzoekers vrees voor vervolging gegrond is. Verder meent verzoeker dat zelfs indien er twijfel is over de geloofwaardigheid van zijn relaas er toch voldoende elementen zouden zijn die rechtvaardigen dat hij het voordeel van de twijfel krijgt.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De bestreden beslissing stelt: *“Wat de door u neergelegde documenten betreft: de geboorteakte en de vervallen voorlopige identiteitskaart geven louter informatie betreffende uw identiteit en nationaliteit wat hier niet meteen in twijfel wordt getrokken. De ontslagbrief van uw school werd hierboven reeds gedeeltelijk besproken. De authenticiteit van de ontslagbrief dient ernstig in twijfel getrokken te worden. Bovendien wordt dit document niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen over uw homoseksuele geaardheid, wat de bewijswaarde van dit document verder doet afnemen. Daarnaast legt u een brief neer van 2 mensen die u op 1 januari 2010 gewond op straat gevonden hebben, een medisch certificaat dat u van 1 januari 2010 tot 1 maart 2010 gehospitaliseerd werd in de Beulah Medical Foundation te Muyuka en een foto van uw operatie in het ziekenhuis. Deze documenten geven informatie over het feit dat u in elkaar geslagen zou zijn, dat u ernstig gewond was en dat u gedurende 3 maanden in het ziekenhuis verbleef, wat hier niet meteen in twijfel wordt getrokken. Deze documenten geven echter geen informatie over de reden waarom u in elkaar geslagen werd. Bovendien wordt dit document niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS over uw homoseksuele geaardheid. Bovendien kunnen vragen gesteld worden bij de reden voor het nemen van dergelijke foto's tijdens een operatie. U legde ook een convocatie van de politie van Muyuka neer. Op dit document valt af te lezen dat u op 5 mei 2011 verwacht wordt bij de politie van Muyuka. Op deze convocatie is echter geen informatie terug te vinden over de reden waarom u zich moest aanbieden bij de politie. Bovendien woonde u sinds maart 2010 niet meer in Muyuka en is het dus vreemd dat u zich op 5 mei 2011 in Muyuka bij de politie moest melden. Dit document wordt opnieuw niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen van uwentwege tijdens het gehoor bij het CGVS over uw homoseksuele geaardheid. Verder legt u een aanvraag medische regularisatie neer waarin sprake is van maagzuur en aambeien. Dit document voegt echter geen enkele bewijswaarde toe aan uw afgelegde verklaringen.”*

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal niet in twijfel trekt dat verzoeker in elkaar geslagen werd, ernstig gewond was en gedurende 3 maanden in het ziekenhuis verbleef.

Naast het document voor een aanvraag medische regularisatie legt verzoeker een bijkomend geneeskundig getuigschrift in bijlage van zijn verzoek tot uitstel van behandeling van de zaak op 22 maart 2012. De Raad besliste dit uitstel te verlenen.

De Raad stelt vast dat dat bovenvermeld document voor een aanvraag medische regularisatie niet alleen maagzuur en aambeien vermeldt, maar ook een vermelding bevat dat een verband tussen de aandoeningen van verzoeker en zijn homoseksuele geaardheid zou kunnen betekenen. Ter zitting achter gesloten deuren in dit verband ondervraagd, heeft verzoeker aannemelijke verklaringen afgelegd in dit verband. Na deze vragen ter zitting meent de verwerende partij dat de homoseksuele geaardheid van verzoeker voldoende bewezen is en dat de motieven van de bestreden beslissing derhalve vervallen.

Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet: *“De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoot met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven; b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

De Raad meent dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De Raad meent dat het aannemelijk is dat verzoeker in zijn land van herkomst het voorwerp van vervolging was omwille van zijn seksuele geaardheid.

Artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal beschouwt het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken.”*

Deze bepaling werd in de Memorie van Toelichting als volgt toegelicht: *“De bepaling in artikel 4, § 4, van de Europese richtlijn 2004/83/EG wordt in de wet uitdrukkelijk opgenomen want deze bepaling houdt in feite een omkering van de bewijslast in. Dit betekent dat in dat geval de asielinstantie, in voorkomend geval, moet aantonen dat de vroegere vervolging of geleden schade niet kan worden beschouwd als een aanwijzing van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Dit artikel sluit de mogelijkheid niet uit tot de toekenning van bescherming, rekening houdend met de subjectieve vrees, bij vaststelling van zeer ernstige trauma's. Van zodra vast staat dat de betrokkene een bijzonder sterke subjectieve vrees koestert ten gevolge van een uiterst ernstige vervolging in het verleden, kan worden aangenomen dat de persoon terecht blijft weigeren om beroep te doen op de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst. En dit zelfs als de omstandigheden die hem ertoe hebben aangezet om het land te verlaten verdwenen (of gewijzigd) zijn. Deze situatie kan worden beschouwd als een bijzondere omstandigheid die de toekenning van asiel op zich verrechtvaardigt (Gedr. St. Kamer 52 2423/001, zitting 2009/2010, p. 13 en 14).”*

De Raad meent dat het feit dat verzoeker in elkaar geslagen werd, ernstig gewond was en gedurende 3 maanden in het ziekenhuis verbleef voldoende ernstig is om als een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet beschouwd te worden en dat er geen goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Wat de gronden van vervolging betreft bepaalt artikel 48/3, § 4, d) van de vreemdelingenwet: *“een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer:*

- *Leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en*
- *De groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd.”*

De Raad meent dat de homoseksuele geaardheid van verzoeker een aangeboren kenmerk betreft en dat rekening houdend met de in het administratief dossier opgenomen documentatie de groep van homoseksuelen in Kameroen een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS